

NINA RAKOVEC, IGRALKA

ZALJUBLJENA SEM V FILM

Nadarjena gledališka, televizijska in filmska igralka se vsakič znova veseli občinstva in gledališkega odra.

BESEDILO: DANAJA LORENČIČ // FOTOGRAFIJA: PETER GIODANI

Na gledališkem odru ste nastopili že v drugem letniku gimnazije, ko ste gostovali v predstavi *Blazno resno zadeti* v kranjskem Prešernovem gledališču. Ste že takrat želeli postati igralka? Gledališče je bilo že od nekdaj velik del mene, kmalu pa sploh nisem več videla alternative. V tem svetu sem se vedno počutila domače, svobodno. Prvo srečanje s profesionalnim gledališčem mi je dalo dodaten zagon in me zasvojilo z igralskim adrenalinom.

Je na vašo željo po igralskem poklicu vplival vaš dedek, legendarni igralec Polde Bibič? Absolutno. On je utelešal gledališče. Odprl mi je vrata v svet domišljije.

Ste bili pogosto deležni očitkov, da ste postali uspešna igralka zaradi dedka?

Seveda. Vedno znova me je prizadelo, ker sem se res borila proti temu. Vse, kar sem dosegla, sem dosegla sama in na to sem res ponosna. Žal mi je le, da sem zaradi svojega strahu pred tem, kaj si bodo drugi mislili o meni, izgubila nekaj dragocenih trenutkov v gledališču z dedijem.

Ustvarili ste kar nekaj odličnih filmskih vlog, med drugim ste igrali v filmih *Osebnost prtljaga*, *Dvojina* in *Izlet*. Si želite več filmskih vlog ali vam delo v gledališču omogoča izpolnjevanje vaših igralskih ambicij?

Hvala. Zaljubljena sem v film. Moje gledališče MGL mi omogoča krasne priložnosti, a filmskih vlog se ne bi nikoli branila.

Trenutno igrate v predstavi *Gloria*, ki jo je režiral Branko Šturbej. V njej igrate egocentrično, ambiciozno in jezično Kendro, ki ves čas sledi družbenim omrežjem. Vam je ta vloga velik izziv?

Ja, sploh fizično. Po daljšem premoru od odra sem morala hitro pasti nazaj v igralsko kondicijo, zato sem res vesela, da sem dobila priložnost. Uživala sem v delu z Branetom, ogromno mi je

dal. Vsakič znova se veselim občinstva, ki mi daje nove izzive, in odra, ki me sooča s samo sabo in me sili v rušenje zidov v glavi.

Vas vloge pogosto spremljajo domov ali jih odložite takoj po predstavi?

Mogoče mi kdaj med samim procesom dela pri vlogi doma uide kakšna, trenutno Kendrina tečnoba ali pa se kakšno čustvo malo bolj potencira; ko je procesa konec, pa se vloga vedno sleče s kostumom.

V nekem intervjuju ste priznali, da vedno dvoimate o sebi in ste perfekcionistka. Vas kritike zelo prizadenejo?

Seveda nisem imuna zanje, a moram priznati, da sem sama sebi največji sovražnik. Zaradi

dobro napisane kritike bi lahko ustvarjalec reflektiral svoje delo – dedek mi je pripovedoval, da so se včasih učili iz kritik – dandanes pa v večini primerov kažejo le nepoznavanje gledališča in igralčevega sveta.

Vaš partner, Robert Korošec, je igralec. Je to prednost, ker lažje razumeta drug drugega in zahteve igralskega poklica?

To ima svoje prednosti in slabosti. Zlasti v družinski dinamiki. Pomembno je, da se imava rada in da sva se vedno pripravljena boriti za najino družino.

Kako najraje preživljate prosti čas?

Da sem le z družino. Po možnosti kje v naravi. Iščem svoj mir, to je vse. ■